

A

1217

XV.

Régi nyomtat

3.

Ami kővel készült millegem edettségére magára / Gyongy

felleg

mar / veres / (sacrum) / (incensur)

Somas Edo.

nagy, akarat főtűre sepe, bica.

negatív amb. (nagy) főtűre sepe.

Tart. 134. H. ✓

Régi nyomtatványok, Set Béla Szöv. T. 27. a
Nagy-Szombot. (322. 19. 1.)

2904

322.ig.jegyzék

"Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. lvtl. -a, Nagyszombat:"

3.cim: Fasc.134.č.4.

Fasc. 134. č. 4. ✓

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. lvtl.-a
Nagyszombat. (322.ig.)

2904

Fanc. 134 c. 4

Régi nyomtatványok, Set Bela Szöv. lvtla
Nagy Szombert. (322 19.1)

Magyar Énekek.
Mindenikének meg vagyon az eő Nótája

Fanc. 134 c. 4.

1

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. I. kötet, a
Nagy szombert. (322. 19. j.)

1. Affektus S. Xaverij M. J.

Jesus szívem szép szerelme,
Az én lelkeim gerjedelme,
Buzgón szeret tégedet!
Nem azért hogy üdvözüllyön,
Tűrre kínra ne kerüllyön,
Másként szeret tégedet;
Ingyen Uram te szerettél,
Teremtettél meg szenteltél,
Meg-váltottál engemet;
Ugy én szívem szép szerelme,
Az én lelkeim gerjedelme,
Ingyen szeret tégedet!
Ebben a hív szeretetben,
Holtig-való tiszteltben,
Vigan ontom véretem,
Vigan néked én Istenem,
Drága kintsem és mindenem,
Fel-áldozom éltetem!

A' Kis Turdus.

Egy kis tarka madár vig kedvében
 Egy virágos kertnek ment röptében
 Ha én tarka madár volnék
 En-is veled el repülnék
 Tarka Madár.

A' kis tarka madár ott akadot,
 Mert két lép-veszötske közt ragadot,
 Ha én tarka madár volnék,
 Soha veled nem repülnék,
 Tarka Madár.

A' kis tarka madárt kévre kapták,
 Nem bántották, szépen apolgatták
 Ha én tarka madár volnék
 Még-is veled el-repülnék
 Tarka Madár.

A' kis

A' kis tarka madárt jaj fogságba,
 Szorosan be zárták kalitkába,
 Ha én tarka madár volnék
 Soha veled nem repülnék
 Tarka Madár.

A' kis tarka madárt nem bántották,
 Tükör falatokkal meg hízlalták,
 Ha én tarka madár volnék
 Még-is veled el-repülnék
 Tarka Madár.

A' kis tarka madárt ki-fosztották,
 Tarka tollaiból, nyaróra vonták,
 Ha én tarka madár volnék,
 Soha veled nem repülnék,
 Tarka Madár.

6

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. t. l. 1. a
 Nagy-Szombert. (322 19. j.)

PastoritiumH. 3tes

Chlorinda Dorindo

Poeta.

Gyenge Chlorinda,

Hús kikeletben

Egy szép ligetben

Fel's alá jár.

Siefs Dorindo

Szívét epeosztve

Kézét terjesztve

Isak read vár

Meg jött Dorindo

Egy kis Bokorban

Hajnali korban

Le ültek már.

Nyugszik Dorindo

Igen sietet

Sokat igetet

Halgat a' Pár.

3. Chlorinda.

Kerdi Chlorinda

Pasztor hol jártál

Kivel tréfáltál

Engem el-hadsz

Hamis Dorindo

Mivtha nem tudnám

Es tapasztalnám

Mással mulatsz.

Dorindo =

Ne hidd Chlorinda

Merei Ninfam

Edes Báránykám

Mert ez a' szív

Eksüzem Pánra

A nagy Istente

Egre tengerre

Te hozzád hiv.

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. tvt. a
Nagy szombert. (322. 19. j.)

Chlorinda

Lator Dorindo

Ott a fenyőben

Vagy a Fűzben

Nem tudod már?

Idegen társal

Eperjet szerettel

Vigán nevetél

Isak tagad bár!

Dorindo

Nem úgy Chlorinda

Kivel sétáltam

A kit imádtam

Nem földi kép

Kánem Istenség

Nagyob náladnál

Szenteb' náladnál

De nem oly szép.

A' szűz Dianna

Vadat kergetvén

Sokat meg ejtven

Egy kanhoz lőtt

Aztot nyomozván

Az erdőt járta

Fel-nem találta

En hozzám jött

Chlorinda.

Ha úgy van. Péstor;

Igen követlek,

Mégint szeretlek,

Mint hű nimfá!

Kellünk Dorindo

A nyájt el-hattam

Sokat mulattam

Isten hozza'd

Régi nyomtatványok, Set. Béla Szöv. I. 17. a
Nagy-szombat. (322. 19. j)

N° 4. Ver in Albano.

Királyi mulatság erdőkben járkalni,
Arnyékos útszán fel' alá sétálni,

Tülemile éneklesen,

Gyenge szellők leggetésén,

Örömet nevelni

Kedve szerint élni.

Az ötső nyulakat bokorbul ki-venni,

Fiatalt madárkák feizkét fel-kéverni,

Hegyet völgyet meg kerülni,

Friss források mellett ülni,

Csedre meg térni,

Jó lakáshoz férni.

A' sötét gondokat magas szegre tenni,

Fel-adott étkekből jó ízűen enni,

Inni meg nem tömöllen,

Közbe vigan beszélni,

Friss borokat inni,

A' vizet ditsinni.

Eszem iszom után könnyökére dülni,

Egy fél órátkaig álomba merülni,

Könnyü testel fel serkenni,

Hol-mi dolgán által menni.

Nagy labdát ugratni,

Játékkal mulatni.

Dianna udvarát megint látogatni,

Ernyős sátoriban mint reggel mulatni;

A' kakukkkal szerentséjét,

Meg próbálni jövődjét.

Hegyek ellen állni;

Echóval trefálni.

Pintyöke sirását, galambnak nyögését,

A' játékos rigók hangos sütyülését,

Pilitzéknek busulásit

Jársok után bujdosásit,

Szemre fülne venni,

Más gondot nem lenni.

Régi nyomtatványok, Set Béla Szöv. 177-a
Nagy Szombat. (322. 19. j.)

Erdőből ki menni mezők ténegére,
 A le nyugvó napnak nézni szekerére,
 Sasitor után sétálgatni,
 Musicáját meg hallgatni,
 Corydon dudáját,
 Mopsus furuglyáját.

Arietta Concerto Alto con Alto.

1. Nem szeretem Nem gyűlölöm
 Nem keresem Nem kerülöm
 De mégis nála nélkül nem lehetek
2. En-is
 Csak tisztelem, csak betsüllem
 De mégis nála nélkül lélekretes nem vehetek

Producta Jyrnavig et alibi.

N. 5. Prova. Oda

Uri nemzet eredete,
 Deli jeles ép termete,
 Gyöngyös köves szép ruhája,
 Ruhájánál szebb artszája,
 De mit használ ha hamis.

Leve kökény villag fénye,
 Amor tsuda életmenye,
 Tüzet lobbant pillantása,
 Mint az eget villamlása,
 De mit használ ha hamis.

Alabastrum fejer nyaka,
 Birok rósát nyit ajaka,
 Sima márvany pitziny álla,
 Tiszta honál tisztább válla.
 De mit használ ha hamis.

Régi nyomtatványok, Set Béla Szöv. 1. 17. a
 Nagy-Szombart. (322 19. j)

Szép mikor var; szép mikor ir;
Szép ha nevet szép mikor sir;

Szép mikor ül, szép mikor áll,
Jól hajt terdet tiszta sítáil,
De mit használ ha hamis?

Trefás, nyajos, hízelskedő,
Bátor, vidám, kedveskedő,

Sokkal biztat mesolgasá,
Teljes tárház ajánlása,
De mit használ ha hamis?

~

H. G. Co. respondens.

Híres fő Rend nemzetében,
Nintsen hiba természetben,
Jól hordozták, jól nevelték,
Völt= is okok mért kedvelték,
de nem tesszi tudom mért.

Tiszta szeme s ábrázatya,
Téjbe mártott artzallatya,
Holl rósák= is el-mulatnak,
Egybe kevert színt mutatnak,
de nem tesszi tudom mért.

Magossan költ nagy homlaka,
Sugár tzedrus ép deréka,
Vállát veri szög hajával,
Hainál hasad ajakával,
de nem tesszi tudom mért.

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. 1. kötet
Nagy Szomb. (32. 19. 1)

Pindus Hegyén szebb verseket,
 Nem mondanak énekeket,
 Mint mikor ö torkát nyitja,
 És harfáját meg indítja,
 De nem tetszik tudom mért.

Lovát márs úgy nem ugratja,
 Jobban mint ö nem forgatja,
 Mint az Evett fel ültében,
 Még sem mőzöl lágy nyergében,
 De nem tetszik tudom mért.

Tantós, elmes, emberseges,
 Törvény tudó, mesterseges,
 Jambor józan mértékletes,
 Takarékos, kellemetes,
 De nem tetszik tudom mért.

Kedv-legező nyájossága,
 Szív ébresztő vidámsága,
 Tellyes öröm barátsága,
 Paraditsom társasága,
 De nem tetszik tudom mért,
 Mert hamisnak mond azért.

~

Régi nyomatatványok, Set. Béla Szív. Lutra
 Nagy Szombert. (322 19 j)

II. 7. Sylvarum otia.
1.

Magos hegyek, szelid erdők,
Pán Istennek sátorá.
Hantos halmok, hives ernyők,
Dianának udvara.
Süz Nymfáknak vig utazáj,
Ugy tetszik hogy nyjulok.
Dryadesek Palotái
Ha hűaitok járulok.

2.

Itt a hajnal, gyöngén festi,
Az erdőknek tetejét.
Jön a Flora, és élleszti,
A virágok merejét.
Jön a harmat, alig várja,
Sylvánusznak völgyeit,
Isendes lábbal hogj meg járja,
Es el-hintse gyöngyeit.

Sylv. Otia.

3.

Pán meg fujja trombitáját,
Echo neki válaszol.
Visszik szelek ily Postáját.
Kellj fel a ki aluszol.
Erre ki ki puha ágyát,
El felelti, talpa kél.
Oda rugja nyoszolóját,
Es az egész erdő el.

4.

Támad a nap új sugárral,
Hegyet, völgyet vidámit.
Közi magát fél világgal,
Szárnyos népben kedvet nyit.
A madárkák meg örülnek,
El lepik az ágakat.
Him, és nyösten össze ülnek,
Enekelik álmakat.

Asit Faunus, és nyuitózik,
 Rút torhaját kivetí.
 Gubás testen vakarózik,
 Trufos álmát neveti.
 Satyrusok a' Musáknak,
 Szép jó regvelt mondanak.
 Hízelkednek a' Nymfáknak,
 Morsó vizet hordanak.

31

Fejj Phyllis tejes nyájját,
 És a' Völgynek vezeti.
 Tityrus-is eo' tsordáját,
 Gondos kézzel kergeti.
 Együtt járják a' berkeket,
 El beszélnek károkat.
 Emlegetik szerelmeket,
 És tegnapi táncokat.

Siet Phobus, és szekérét,
 Meg indítván ide tér.
 Egen hegya fényes székét,
 Az erdőtől szállást kér.
 Másra bizz' a' nap járását,
 Másra bizza lovait.
 Itt keresi mulatását,
 Itt forgattya nyilait.

Itt ván Huga személyében,
 Sétállya az utakat.
 Arany fegyvert tart kezében,
 Puskarra a' vadakat.
 Itt a' szarvas, vadkan iget,
 Rókák feltik farkokat.
 Sak a' hajtó, peng a' liget,
 Hül sok drága Dám-salat.

Sylv. Otia.

9.

Meg elégli a mulatást,
 Maga Phobus jelt adat.
 Ki ki keres ámyék szállást,
 A leveles fák alatt.
 Meg pihenven ebéd után,
 Scroggel az erdei nép.
 Egy szép gyöngy-virágos útszán,
 Ugy játékra össze lép.

10.

Itt van Daphnis, itt van Faunus,
 Sok bozontos Satyrus.
 Sok sipóssal jön Sylvanius,
 Pásztorokkal Tityrus.
 Látzanak sok friss Napceák,
 Pásztorokat négetik.
 Utánna sok gyöngge Nymfák,
 Kik magokat kölletik.

Sylv. Otia.

11.

A keverve össze kapnak,
 Sol forgatják inokat.
 Hol egy mástul el szaladnak,
 S magán ropják tantókat.
 A vig Nymfák el bujkálnak,
 Satyruok keresik.
 A kit beűk föl találnak,
 Tenyerekkel meg szedik.

12.

A Napceák Pásztorokkal,
 Himbáltatják magokat.
 Szép virágos bokrétaikkal,
 Ki-füzetven azokat.
 Satyruok meg verdődnek,
 Tepik egymás székallat.
 És szarvokkal öklelődnek,
 Hogy el nyerjék a pályát.

Régi nyomtatványok, Set. Béla Szöv. I. kötet
 Nagy-szombórt. (322. 19. j.)

Sylv. Otia.

13.

Így járják az erdő dolgát,
 Ide Jemü gand nem fér:
 Itt találja nyugalalmát,
 A'kit bú, és bánat vér.
 Isten házád város azért,
 Boldog a'ki ide tér.
 Mulatságot vig ora ért,
 Senki vámat itt nem kér.

C

Milde amabile.

N. G. Affectus ad Jesum.

Szerelmes Jesusom,
 Irgalmad nagy.
 Te minden Bünyshöz,
 Kegyelmes vagy.
 Már bánom vétkeimet,
 Jobbitom életemet. rep.
 Itak el ne hagy.
 Szerelmes Jesusom,
 Irgalmad nagy. rep.

C

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. I. kötet
 Nagy szomb. (322. 19. j.)

N. 10na Prosopoeia C. Nádasdi

ad

Milites.

I.

Bettentő Marsnak fajzati

Ti bátor seregek

Bellona igaz magzati

Jól vitézhettetek

Meggyőztük Burgus kölykeit

Tejünkre eskütt ölyveit

Mar dítsekegyetek.

Uda

Megvertük Kevély táborát

Vágtuk mint barmokat

Le téptük sűrű sátorát

Raktunk test-halmokat

Gázoltuk büdös véreket

Pokolra üztük Lelkeket

Kin örvendeztetek.

3.

El nyertük Schweidniz Várait

Villám pattantyuit

Borozló tornyos falait

Menydörgő álgyait

Rabb-sziva füstük emberét

Prédára attuk mindenét

Istent dítserjetei.

4.

Mondjon az egész táborunk

Hál- adó éneket

Puskánk, álgunk, puskaaporunk

Hasetdon egeket

Torgassunk nagy poharakat

Igyunk te Deum borokat

Nekem is töltsetek.

5.

Uy lármát hallok Bajnakim

Uy erő üt reánk

Régi nyomtatványok, sz. Béla Szöv. I. vlt. a
Nagy-szombert. (322. 19. j.)

Menyünk eljé sziám
 Rivágyon trombitánk
 Ujétsünk rajtok sebeket
 Ragjuk apróra sziveket
 Megyek: kövefetek.

Arietta Duetto

Nehez jó barátot
 Szives igaz társot

találni.

De tüle nehezebb

És keservezebb

el-válni.

Mert a két sziv

olyan kints;

Ha egymáshoz hív,

mellynél drágább nints.

H. H.

Paradigma Satyra. Ungarica.

Egy ag-lant van gyöngyös táján
 Rút szömöltsek ül poszáján

Töporodott rantos bőre

Ószel tarkás minden szőre

Utálatos otsmány kép.

Három fogat tart istrását
 S alig ragja a hig kiását

Gyomort kever bűdös szája

Tüdejével rothat májja

Semmi tagja már nem ép.

Rosdás torla höbög hörög
 De a nyelvre frissen pörög

Kyughatatlan derekával

Tsipás szeme forgásával,

Kere úgy jár mint a tsep.

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. Lvt. a
 Nagy-Szombert. (322 191)

Előb kerzte Venus fatyát
 Meg ismerni mint sem Atyát
 Him után sirt böltsőjében
 Gyulladozott szerelmében
 S még előtte volt a pép.

Fel serdülvén többre lépet
 Nyalogatott sok fris képet
 A ki tetszett száj izének
 És meg felelt vig kedvének
 Ahhoz ragatt mint a lép.

Sok kezek közt vásott nyaka
 Isakkal kopott két ajaka
 Úszög már ki pörölt szíve
 De még ben van Amor nyíve
 Forton forr az ő tserép.

Természetét erőlteti
 Apatt mellyét ki feszegetti
 Tarát farát ékesétti
 Vitorlyáit ki terétti
 Arra nyerét a ki szép.

Párás tüzet lobbantatya
 Marmeg szokta nem hagyhatya
 Várj tejetlen gubás ketske
 Öngyötön nőző vén menyetske
 Meg jön urad jól meg tép.

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. I. kötet, a
 Nagy szombat. (322. 19. j.)

~~12~~ M. G. Bathyáni Lajosnak, mikor Palatinuska lett

Meg holt Pálffy Pános Bajnaka hazánknak
 És már Egek-Közt jár nagy lelke Atyánknak
 Híre földet futya szép emlékezettel
 S ditsőségét közli sok külső nemzettel
 Pálffy Pános után árva hagyattunk
 De kis árvaságra utána maradtunk
 Mert Bathyányi Lajos jön vigasztalással
 Nádor Ispányságra fényes Méltósággal
 Nem környű Uraság cöszme forgása,
 Hatalom erőszak nem kedve járása,
 Oltalom, Irgalom látszik szémerében:
 Hajlandó Nyájához igyenes kivében.
 Egy vitéz Országnyt metzett jelsétt nyére
 Irgalmas Pelicánt annak tetejére
 Ávada Királya kardot tart körmevel
 Pelicán fiait táplálja vérével.

Ebből Magyar Ország reménységet vehetsz
 Benne bizakodván bátorságban lehetsz
 Tudja akarja-is hasznát hazájának
 Előmenetelét tartja sajátjának
 Gyárbul frissebb szinbe már azért költözzünk
 Öröm szóratozal vigan örvendezzünk
 Békéllkedjünk kezéhez alázatos isókkal
 Hogy veánk aradyon tárházod sok jókkal.
 Mondyunk: a' Trillagok Prjái nevet Egben
 Tartsa a' Nagy Isten friss jó egeségben
 Méltóságos háza magasralására
 Egész Magyar ország Vigasztalására.

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. 1. kötet, a
 Nagy szombart. (322. 19. j.)

H^o 13

Propempticon. 12

Ne maradjuk, el mehet,
 A mint tetszik: úgy vehet
 A sa-kejtül vég butsut;
 Előtte az ország Ur!
 Hajdi el ment jó korán,
 Tíz órákor szaporán.
 Hogy próbállyon szerentsét
 És láthassa Velentsét.
 Minden Lova rugjon fel!
 A Rud Rege hulljon el!
 Repedjen a gyepű szí
 Pintze-tokja folyjon ki
 A forgó szél kergesse
 Zapor első verege
 Igen finom ember volt
 De hogy tölünk el patkált

Gram neherrele semben

H^o 14 Dialogus de Cupidine
 Rusticus. Poeta

Rust. Ki legyen Cupido eddig nem tudhattam
 Noha előfelőle már sokat halottam.
 Kárhorrát, ditsirik, ki nagy ember lehet
 Széles e Világon mert nagy tudákat tet!
Poeta Ne mond nagy embernek, gyermek pitzin falat;
 Nints nálánál latrak a Kerek-Eg alatt;
 Szárnyos, Ives, Faklós, mind a két szemén vak
 Ruhátlan, Bujdosó, Káros tüzeket rak.
Rust. Ha így; rossz Anyja volt, mostohán nevelte.
 A tüzet Kerekéből hogy el-nem emelte.
 Nem gyermek való a fegyver és a tűz
 S mint-hogy ruhátlan jár, ritka dolog, ha szűz
Poeta A míg a Titzkónak szárnyát ki nem tépik
 Sok felé el-repdez mindenütt be lépik,
 Tetake-fészkeket rak, aprósodik a ház
 A patvar irtsa ki! egy szó annyi mint szar

Régi nyomtatványok, Set Béla Szöv. tültna
 Nagy-szombert. (322. 19. j)

34
H. 16

De Crucifixo

Szűrek. Hűk sirjatok,
Méllyen szomorkodgyatok,
Késeregjen minden szív,
A' ki Jesussához hív.
Kintsen abban irgalom,
Hozzad burgó fájdalom;
A' ki téged meg nem szán,
O' Jesus a' keresztfán!
Gyenge testén sebeit,
Vérrel burgó kékkeit,
A' ki látta és nem sir.
E'ö hittel az nem bír!
A' kö-szikelak repednek,
Nap és hold sötétednek,
Minden állat meg indul
Isak a' bünyös nem busul!
Lágy zűvedbe sirasd meg
Vétkeidet, gondold meg!
Hogy az Isten Fia volt
A' ki érted így meg holt!

H. 16

De Beata Virgine.

Ó Istennek Kedvесе,
Szent Léleknek Jegyесе,
Szűz Maria ritka kints;
Isten után másad nints!
Téged Eg's föld magasrtal,
Nagy királynéának vall,
Maria méltóságod nagy,
Angyaloknál feljebb vagy
Szűz méhedben fogattad
Szűz emlővel szoptattad
Szűzen szülled fiadat
Mindenképp kradad.
Kiss nyájjadat olkalmazd,
A' bünt tőle távoztasd,
Te légy a' mi Gyómolunk,
Köngörülő Aszongunk
Engedd Téged Kővessünk,
Tiszta szívvel Szerefsünk,
Egjen bennünk ez a' szűz,
Hozzad Kegyességes Szűz!

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. I. 1. 1. 1.
Nagy Szomb. (322. 19. 1.)

A szerentse változája
 Tanult elme nem indul,
 Ide s oda rándulásin
 Nem sértődik nem mordul,
 Csak úgy nézi tsuff-játékát,
 Mint a' forgó kártyát.

Ma hiteget, hízeltkedik,
 Szarnya visel, fenn hordoz.
 Holnap megint mérgezkedik
 Beszuszogot gondol hoz.
 Réad szegzi kész táborát
 S meg fel szedi sátorát.

Most fel-bílent első fokra,
 Apolgat és mosolog
 Kébelébe ragad tsókra
 Már meg bánta, tébolog.
 Nátad tölti az ebéd kórát,
 Másut eszik vatsorát.

Csak árulás biztatása,
 Tárhárokkal ha imád,
 Öröm-ürom ajánlása
 Viszá rántya a' mit ad.
 Szerentsere csak úgy tekints,
 Ajándékja álom-hints

Kopasz benna és vak jószág,
 Aggarkodó, fondorló,
 Fel-kendözött aggott óság,
 Nyughatatlan, kőborló;
 A' szerentsét jól meg ismerd
 S amint szolgál úgy ditsird

;

1

Fillis nyugszik, mely álomban
 A' szép Fillis el-merült
 Ime Amor jött aromban,
 Loppal oldalához ült.
 Télre teszi Tegyét, svét,
 Egy nyílaval utat nyit,
 És ki lopja Fillis szívé,
 Kit sebészen el is vitt.

2

Perken Fillis, észre veszi
 Katát és Amor nyílait
 S' vj dolgát felie teszi
 Pietteti inait
 Fel-találja udvarában:
 Amor szívek között jár,
 Zinte kettő van markában,
 Ime úgy mond itt a' kar!

3

Tolvaj Amor! ha el-vetted
 Ha meg loptál engemet,
 Mond meg later hová tetted
 És add vissza szívemet!
 Sirva fakad, sájjal körli
 Nagy tseppekkel könnyre kul
 Amor gyengén mind le törli
 Mondván Felli ne busul'

4

Itt van szíved el-rejtettem,
 Is' helgen van el-nem vesz;
 Töb' szívekkel el-kevertem,
 Mutass reá tied lesz!
 Im elődbe rakogatom,
 Felli vigyázással légy:
 Ki mitsodás meg-mutatom,
 Szíved helyet mást ne vgy.

Régi nyomtatványok, Sz. Béla Szöv. Tuln.
 Nagy-Szomb. (322 15. j.)

5

Ez a nagy szív alázatos,
 Ez pedig pompára vágy,
 Ez együgyű akaratos,
 És ez mindenkire lág.
 Ez a petzin válogató,
 Ez udvari, ez paraszt,
 Ez tudatlan halogató;
 Sok szívüket el-szalaszt!

6

Ez mosolygó, hízékedő,
 Ez versengő béketlen,
 Ez szemérmes, ez kérekedő,
 Ez pitgyergő izetlen.
 Ez tárházat kagylóval vadász,
 Tetfrik neki a kintsei néps,
 Emek bötöndetét horzász,
 Ennek a kell a ki szép.

7

Ez kendőzik, fűrtet vízzel,
 Lázson tükeréhez fut,
 E' más erkölcsében piszkál,
 Emek büszke noha rud.
 Válogasd ki ha úgy kéred,
 Ezek között van szived;
 Fülled látom nem ismered
 Melyiké legyen a tied

8

Még egy van itt ez a furcsa,
 Titkos hamis dévai szív,
 Ehez nem fér senki kultsa,
 Se nem igaz se nem hív.
 Ha nem tudod, im meg mondom:
 Ez te szived emeld el,
 Tartsd magadnak semmi gondom
 Mert ez senkinek sem kell.

Régi nyomtatványok, Set Béla Szöv. Társ.
 Nagy-szombat. (322. 19. j.)

Meltesagos Gross Batthyani Lajos
Palatinus Urnak neve Napján
az ország gyűlésekor. 1764 ^{ben}

A

Magyar ország egen kitetsző fényesség,
Nador Ispánsági fen-járó ékesség,
Felséges, értékes, érdemes méltóság,
A kinek udvart tart tündekelő sok jószág

2

Uri szeled erkölts: mely titku böltseség.
Azonyunk s Hazánkhoz mértéklett nagy hívőség.
Semmit-sem mulató helyes el-vendelés.
Igyenes rend-tartás, Cátor el-tekélés.

3

Igyelem, szorgalom, vigyázó okosság,
Tel tett dolgaiddban gyemánt állandóság.
Es sereges tob' jó. Ebbul ország ismer
Tisztelet, betsül, szeret, magasralva dicsér.

4

Tanu é Jeles Nap! Ime gyűlekeznek
Himes, köves, gyöngyös Gálában érkeznék
Sok Uri Vendégek, az ország színevel,
Loros a' Palota Inneplő népével

5

Elyen mint hogy Elyen! azt mondgyák egy szóval
Szeresse meg Isken minden kívánt jóval,
Nagy Lajos Urunkat, nyomos sok idővel,
Mengei alapsal meg-tölt esztendővel.

6

Üllye be'kefességgel Nador Ispány székét!
Ötöd izeg látsa kamos Maradékot!
Hertzei és Jöröfi édes Unokáit.
Vigado'ra töltse Kőzöttök óráit!

7

Er az egész ország burgó ohajtása,
Te hozzád hajlando szívnek járása,
Melybül a' Kőz-jóis vigasztalásd veszen.
Ugy tetszik jelt adott az ég, hogy meg leszen.

Régi nyomtatványok, Set. Béla Szöv. I. 1764
Nagy Szombert. (32. 17. 17.)

HM 20
H. 24.

Fragmentum Eclogae. Tityrus. Corydon.

Böde Minap egy kis Kanász, más Juhász gyermekkel
Orvokende veszni Pasztori versekkel

Corydon fel tevé felmászás ártánya

Tityrus táskáját s leg jobbit baránnya

Cor Tityre ha tetszik e hegyek aljában

A ki terjett büke fak ermyös sátorában

Legelő helyére bocsátván nyájunkat

Pasztori énekekkel mulatsuk magunkat.

Mese azért Juhász ha meg tudsz felelni

Er a kövér artány nálad fog telelni;

Is makkon hizlaltam Bakony erdejében,

Most vagy kellemős leg jó idejében.

Tityr Mese Mese Mi az széles e Világ

Neve irva vagyon gazdag terjett ágon?

Redékes Sarkantyú, bubor és Kalapos,

Néha alól, néha pedig felül lapos.

Tyt Mese Mese Kanász, ha kultsát találod;

Elő baránnommal sáros leszen talod:

Piros, Poskos, Kövér, még csak pitzin falat,

Mint horga hasonló a kerék ég alatt. ppp

H. 24.

Remete.

Es Germanico.

II

A' kiemény köziklak kietlen kebelében

Jaratlan Barlangok el-rejtett mely öblében.

A' Vadon erdők közt találom kedvemet

Es lelkeim ki-hűltig itt töltöm életemet.

2

A' Búske szin Világ sállyon friss barsonyban

Egy kevés rongyal-is be érem én aronban

Ma holnap a' kígyók fel bontják testemet

Az apró feigetskék el-orztyák bélelemet.

3

Tobzódó torkosok fel-készült jó lakási

A' borral töltető Iszákok tombolási

Nem kisértik torkomat, én nádom édes iv

Egy falat rós kenyér, egy ital forrás víz

4.

Régi nyomtatványok, Set. Béla Szöv. lvt. a
Nagy Szombart. (322. 19. j.)

4
 Hagondba merülök, bus szívem kezd lankadni,
 Ebreszt a forgó ég, vigasztalást tud adni,
 Éjjel a csillagok vidítyák szememet,
 A' hajnal fel pirul, meg hozza kedvemet.

5
 Ha test 's vér meg indul, háborgat rusz ostrommal;
 Bőjtet sanyargalom, meg töröm ostrommal,
 Tüskébe keverem áruló testemet,
 Így oltván tüzeit meg mentem lelkemet.

6
 Eltelvén napjaim, nem félek a haláltul
 A valódi örömet ez árnyék rossz világtul
 Ohajtva járulok te hozzád Istenem
 Gulalmam, örököm, kinszem, és mindenem.

7.
 A' lelke reméltem öltözik fényességbe,
 A' testem itt hever, míg társul meggen égbe
 Egy burgó indulat engem itt temet,
 Ha kérded ki valé? egy szegény Remete.

4. 2120

Fig bin gotschian e

Epitaphij Ungarici Paradigma
 per Cantilenam

1.

A mig engette

1. Ki számba vette

Embernek esetét

Halálát életét

A nagy Isten!

Jorgattam káromat,

Bajvivő kardomat,

Ki gyantom életem,

Hogy ontsam véreml

Az nyomért.

2.

Mársnak kotrkáját

Kétes próbáját

Sebes pattantyúit

Tüstelgő Algyúit

Bátran néztem

meg álltam

Régi nyomtatványok, Sz. Béla Szöv. Tüta
 Nagy-Szombart. (322. 19. j.)

4
 Hagondba merülök, bus szívem kezd lankadni,
 Ebreszt a forgó ég, vigasztalást tud adni,
 Éjjel a csillagok vidították szememet,
 A hajnal fel pirul, meg hozza kedvemet.

5
 Ha test 's vér meg indul, háborgat rus ostrommal;
 Bőjtet sanyargalom, meg töröm ostrommal,
 Tüskébe keverem áruló testemet,
 Így oltván tüzeit meg mendem lelkemet.

6
 Eltelven napjaim, nem felek a haláltul
 El valódi örömet ez árnyék rossz világtul
 Ohajtra járulok te hozzád Istenem
 Gulalmam, örököm, kinszem, és mindenem.

7.
 A lelhem reméltem öltözik fényességbe,
 A testem itt hever, míg társul méggen égbe
 Egy burgó indulat engem itt temete,
 Ha kérded ki valéte? egy szegény Remete.

47
 H. 2120

Fig bin gotroftan e

Epitaphij Ungarici Paradigma
 per Cantilenam

1.

A mig engette

1. Ki számba vette

Embernek esetét

Halálát életét

A nagy Isten!

Forgattam kardomat,

Bajvivő kardomat,

Ki gyantom életem,

Hogy ontsam véreml

Az nyomért.

2.

Mársnak kotrkáját

Kétes próbáját

Sebes pattantyúit

Tüstelgő Algyuit

Bátran néztem

meg álltam

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. Túlta
 Nagy-Szombert. (322 191)

Kontattam segyverét,
 Kontoltam emberét,
 Döntöttem falait,
 Megvettem várait
 Ellenségnek.

~~3~~
 Nyitottam erét,
 Gároltam vérét,
 Bé sántolt táborát.
 Sok festett sátorát
 Le tapottam.

Tel kapták nevemet,
 Terjesztvén hiremet,
 Világ négy részén,
 Bellona mezein
 Sok Nemzetek.

H

Most immár nyugszom,
 Béken aluszom,
 Halláde bujdosó,
 Te Jámbor Utazó

All-meg ki vagy?
 Nem szerzek háborút,
 Hoz Laurus Roszorút.
 Bötsüld-meg tetemid,
 Nádasdi fekszik itt!
 El-ballaghatsz.

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. lvt. a
 Nagy szomb. (322 19 j)

50
A. 28°

Fortuna Fabrica

Berentse

1

Fortuna szekeren okossan üly!
Ugy forgasd tengelét hogy ki ne düly.
Ha miben kedveret
És szépen vereset;
Meg ne örüly.
Fortuna szekeren okossan üly!

2

Jó Kedve's Kereke egyaránt jár,
Forog és változik: ma kintse vár,
Holnap le nyomorít,
És megint boldogít.
El-hidgyed bár:
Jó Kedve's Kereke egyaránt jár.

3

51

3

Érdemre nem tekint szemtelen vak,
Kire ma vonytt aranyt holnap szűrt vak;
Tudgyák kik taborát
Laktak és uvarát,
Sok nagy urak.
Érdemre nem tekint szemtelen vak.

4

Hol édes jó Anyád hol mostohád,
Dolgául senkinek. Számot nem ad,
Meg bötsül megaláz,
Magasztal, leigazal,
Bűt hoz rád.
Hol édes jó Anyád hol mostohád!

5

Régi nyomtatványok, Szt. Béla Szöv. Lvt. a
Nagy szombort. (322. 19. j.)

224

52

Sz. István királyul Posonyi Enek
 Debő István nagy királyunk,
 Téged ég 's föld magasztal.
 Téged tisztel kis országunk
 Első zent urának val.

Tőled vette fényességét,
 méltóságát, érdemét;
 Koronája ékecséget,
 Hitét, kinsét, mindenét.

2

El bujdosál, meg kerestünk,
 Aldott legyen a zent ég
 Országodba bé verettünk,
 Zivünk örömeben ég.

Drága kinsünk, fel találunk!
 Magyar ország vigadozz:
 Itt van kis óhajta várunk
 Ezer áldásokkal hoz.

3

Ime a te reménységed
 Inségedben ide ner'
 Isten után erőseged
 Meg általmaz ez a kér.

Meg vigasztal minnyájunkal
 Hatalmunkban vastagis
 Meg tagittya országunkal
 Végig meg tart böldegis.

4

Budán nyugszik, Buda vára
 E zentséget meg bősüld!
 Biztat az ég nem sokára;
 Attya után Imrét küld

István mellet itt lesz Fia
 Meg testesült Angyalunk,
 Meg zeri ert két Maria
 Egi 's földi Atyanyunk.

Régi nyomtatványok, Set Béla Szöv. Lvt. a
 Nagy Szombert. (322 191)

13 Anno 1771. Mense =

Ablata est manus S. Stephanii Ragusa

mense Julio die ^{exposita est}
in Schombour publico cultui p. d. q.
odo-

deia die ablata Verna ad Montem Pannonia
ibi d. d. u. culta

die inde translata Budam ad Ecclesiam
Parochialem sub cura Soc. Reg. in Proprio

conquievit una die

hinc in Palatium Regium Ponderis ablata

ibi quiescit:

Szent Imre Hertzegher
Posonyi Enek

Magasztaló szent versekkel
Ditőitük az Eget,
Es üdvözlő Enekekkel
Szent Imre Hertzegel.

Hemzetünknek szines feje,
El érkeret hintsetek:
Ifjak szünek burgo népe
Föld ágokat hintsetek

^{B.}
Erdő merő virágazon,
Rosák emelkedgyekek.
Liget liget illatozron,
Liliomok kedgyetek.

Hertzeglek jön: ujuljátok
országunknak hegyei
E. virágban induljátok.
Négy Tümmeres Vízei.

56
3
Hertregtek jön; nagy sorokkal
Sugár ágyuk szőlővel
Lobogókkal taratkokkal
Öröm ny-hírt adgyatok.

Szent Hertreg jön; szent testének,
Tornyok karangozzatok.
Az éo nagy meg-terzőjének
Örök halál adgyatok.

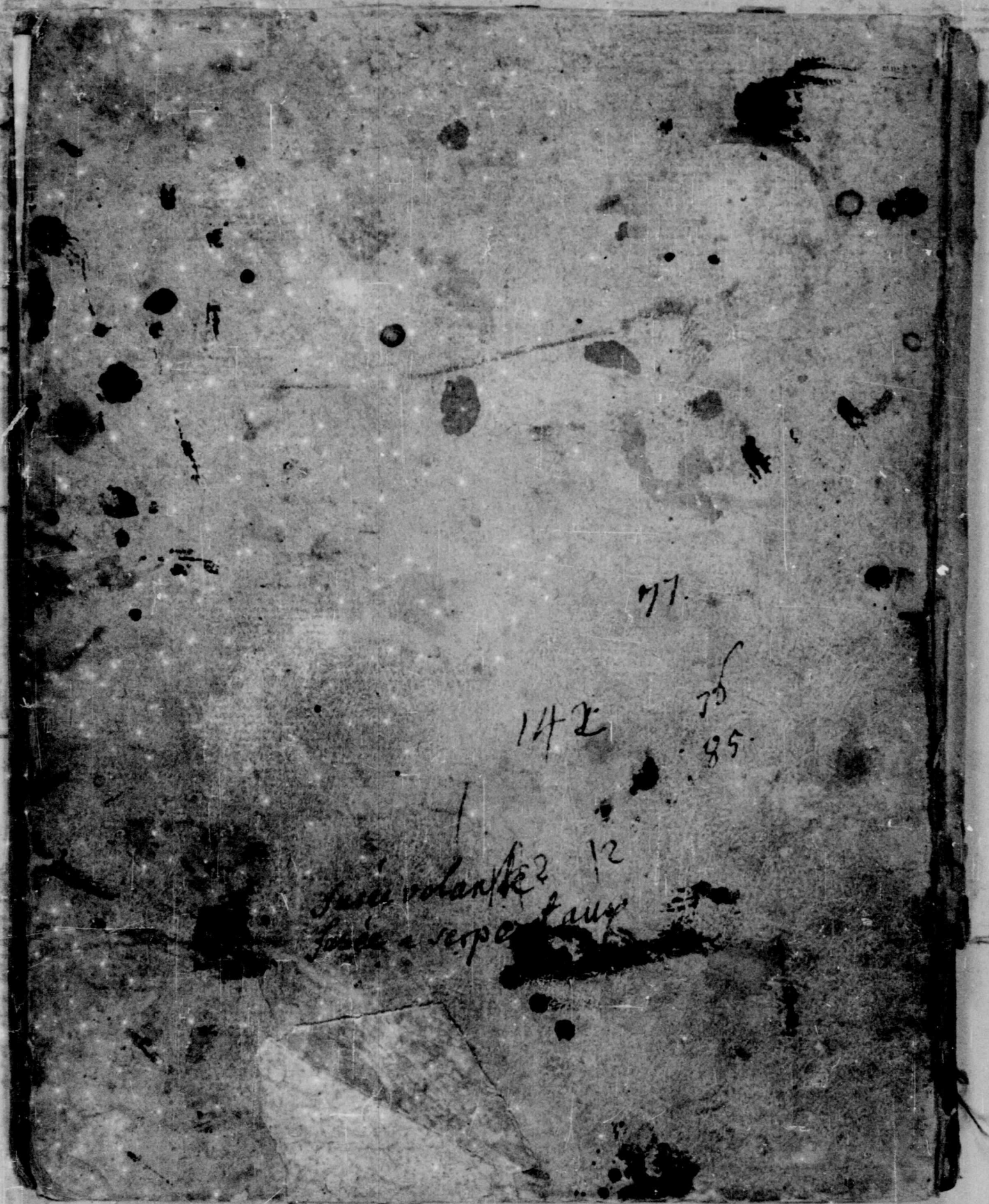
4.
Szent Imre jön, ki élében
Esküzt szűz és Angyal volt,
Hárfasága köteleiben
Szűz társával szűzek holt.

Ágyuk Istent szent nevében!
Hívek könyörögjelek;
oltalmában, érdemében,
Hogy részesek legyetek!

Régi nyomtatványok, sz. Béla Szöv. I. 17. a
Nagy szombert. (3-2 19. j.)

DeArag
Rosa
Kondor
ajál szö
~~DeArag~~
mely jeh.
halal élet
merog =
Szakály - mer vish =

Régi nyomtatványok, Set Béla Szöv. Lvt. a
Nagy Szombert. (322 191)

77.

142

85.

12
Sui volante
Forte a sepe aux

Ecdoga

57

Egy mohos kősziklán két ketszés látle,
 Belyeb' a' sürüben más Pástor fityüle;
 Hallják és tudátyák, végre meg ismerik,
 Hogy közelebb jöne barátságért, Kérik!
 Ki jött, Meaálcs volt, igen híres sijos
 Tiszta Pástor gyermek, Kondor házu fitos.
 Még szolittya Thyrsis: ne kéneld magadat;
 Hadd halljuk jó Pástor gyenge lép szavadat!
 Ott a' Pusza várnál mulato' vajkallam
 Nem gondoltam volna Lép Cupát találjam
 A' Bektának szantom, de már tied leszén,
 Kérd el éneket, és mond el egészen.

legelőn

Meaálcs

Kedven: Szép a' Tavasz, a' Tavaszt szeretem,
 A' hol Kedven tartya, Aggort velhelem,
 Ki bujk a' Földből Vesta kis tseleje,
 Utannok az eperj a' Nyμφák ebédje
 Ötözik az erdő, Virágokhoz járól
 A' föld merőségnek báronyan sélálok
 A' kis szelőkék gengen lengedeznek,
 A' tiszta Patakok nyersén tsergédznek,
 Gyöngyöt fal a' majom, hízik, szaporodik,
 Vyan vagyol magam szíven nem aggódok
 Merre járól Kelek, madárkák kísérennek
 Fölöttem, előttem enekkel Kedvernek

repdernek

Thyrsis

Mind az eresztett már oly édes énekedet,
 Azért a' Lép Cupát mellán el veheted.
 Nem rossz az ajándék, ha jól meg vizsgálod,
 A' gyöngörű Tavaszt rajta fel találod.

Bokrosodik az ág, hant liget vállorik
 Lok nemes virággal a kert illatozik
 Harap hever a nyáj a Pásztor nérgéli
 Közötte forogván napját vigan éli
 Még több más van rajta. Köszönöm jó Vendég
 Kedves emléked, ime az Ajándék.

Mopsus

Hadd nyissam már én is Jorkomat és Számat
 Nem kerék érette se Cupát se vámos.

Szeper big a Tehény mikorfiát hja
 Mekeg a vig Kelske mikor stnyat Lija.

Thyrsis

Told helyes sipodat ha nem fű. szelbekel.
 Parasz! Corpyontul tanulad ezeket

Mopsus

Mikor erl hallottak, a Nymfák nevettek
 Kiszorult bokréta utánam velettek.

A fába metsettek szép emlékeretre
 Valamit nem som mit montak végerette.

Thyrsis

Ízt: hogy mottos verses díszelen magába
 Len ilik a Kényes Musák udvarába.

Mopsus

Mopsus udvarokba még eddig nem lakol
 A kinek nem lelik feje meg a bakol.

Menalces

He veszekedjétek, jó a szép egyezés
 A Pásztorok között a hendes bekefék.

Thyrsis

Toback szol a levél szol fürge versórel
 Látszik miatt amott ki tűné ezeket.

Rövid beszédemnek tsak ez a sumaja

Le töröt alattok Pindus Lajtorjaja.

A többi egy tetszik már hozzá tudható

Így reájok találás fülekbe ruhható

Hasad a dől mennyünk Kiki és Solgára

Mopse bekelyünk meg Zeper utólyaba

évolna